

21.10.2022

1(7)

Valtioneuvoston asetus julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun asetuksen muuttamisesta**Keskeinen sisältö***Muutokset lukuun 2 Työllistymissuunnitelma ja sitä korvaava suunnitelma*

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (1073/2012) 5 §:ssä on säädetty julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 2 luvun 12 §:n 3 momentin nojalla siitä, että työllistymissuunnitelma tai sitä korvaava suunnitelma voidaan työ- ja elinkeinotoimiston harkinnan mukaan hyväksyä esimerkiksi työnhakijan kanssa käydyn puhelinkeskustelun aikana.

Nykyinen 5 § on voimassa väliaikaisesti 31.12.2022 asti. Työnhakijan palveluprosessin sujuvuuden varmistamiseksi myös jatkossa 5 §:n toistaiseksi voimassa oleva muoto muutettaisiin vastaamaan väliaikaisesti voimassa olevaa säännöstä.

Asetuksen 5 §:ää sovellettaisiin myös työllisyyden edistämisen kuntakokeilussa mukana olevissa kunnissa työllisyyden edistämisen kuntakokeilusta annetun lain (1269/2020) 9 §:n 1 momentin 1 kohdan ja 2 momentin nojalla.

Muutokset, jotka aiheutuvat palkkatukiuudistuksesta

Vuoden 2023 alusta on tulossa voimaan laki (xxx/2022), jolla muutetaan lakia julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta (916/2012). Lakimuutos koskee pääosin palkkatukea koskevia säännöksiä. Samassa yhteydessä laki sosiaalisista yrityksistä (1351/2003) kumotaan.¹

Lakimuutoksilla on vaikutuksia julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettuun valtioneuvoston asetukseen. Asetukseen on tarpeen tehdä julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain muuttamisesta sekä sosiaalisista yrityksistä annetun lain kumoamisesta aiheutuvat muutokset.

Asetuksen luvussa 6 säädetään palkkatuesta. Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 12 luvun 8 §:n 4 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tukien ja korvausten hakemis-, myöntämis- ja maksamismenettelystä, valtion virastoille tai laitoksille osoitettujen määrärahojen käytön seurannasta sekä työ- ja elinkeinotoimiston ja kehittämis- ja hallintokeskuksen keskinäisestä tehtävänjaosta. Palkkatuen hakemisesta ja maksamisesta säädetään asetuksen 16 §:ssä. Säännökseen tehtäisiin julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain muuttamisen edellyttämät muutokset sekä menettelyn sujuvuutta parantavia muutoksia. Uudessa 16 a §:ssä säädettäisiin kauppavaikutuksen arviointiin liittyvistä perusteista. Säännös perustuisi julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 7 luvun 8 §:n 3 momentissa säädettyyn asetuksenantovaltuuteen, jonka mukaan valtioneuvoston asetuksella säädetään

¹ Muistio ja asetusehdotus on laadittu olettamalla, että eduskunta hyväksyy hallituksen esityksessä HE 175/2022 vp esitetyt muutokset.

tunnusmerkeistä, joiden perusteella toiminnalla katsotaan olevan vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 12 luvun 10 §:n 2 momentin mukaan työllisyyspoliittisesta avustuksesta ja työllisyysmäärärahojen käyttämisestä muuhun työllisyyden edistämiseen säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Asetuksen luku 14 koskee työllisyyspoliittista avustusta. Työllisyyspoliittista avustusta on voitu myöntää muun muassa sosiaalisen yrityksen perustamiseen ja sen toiminnan vakiinnuttamiseen, sekä yhteisölle, jonka tarkoituksena on selvittää sosiaalisen yrityksen perustamismahdollisuuksia. Sosiaalisista yrityksistä annetun lain kumoamisen vuoksi on tarpeen poistaa asetuksessa olevat viittaukset kyseiseen lakiin. Muutoksia ehdotetaan tehtäväksi 39, 40, 42, 43, 46 ja 52 §:iin. Lisäksi 41 § ehdotetaan kumottavaksi. Säännöksiin tehtäisiin myös valtioneuvoston edellyttämät tarkennukset.

Säännöskohtaiset perustelut

5 §. *Työllistymissuunnitelman ja sitä korvaavan suunnitelman hyväksyminen ja arkistointi.* Asetuksen 5 §:ssä on säädetty työllistymissuunnitelman hyväksymisestä ja arkistoinnista. Toistaiseksi voimassa olevan 5 §:n mukaan työnhakija hyväksyy työllistymissuunnitelman joko allekirjoittamalla sen tai hyväksymällä suunnitelman työ- ja elinkeinotoimiston verkkopalvelussa.

Asetuksen 5 §:ää on muutettu väliaikaisesti valtioneuvoston asetuksella 309/2022. Väliaikainen muutos on voimassa vuoden 2022 loppuun. Väliaikaisen säännöksen perusteella työ- ja elinkeinotoimisto tai työllisyyden edistämisen kuntakokeilussa mukana oleva kunta voi edellä mainittujen hyväksymistapojen sijasta edellyttää myös muuta tapaa, jolla työnhakija hyväksyy suunnitelman. Muulla suunnitelman hyväksymistavalla tarkoitetaan ensisijaisesti suunnitelman hyväksymistä puhelinkeskustelun tai videoyhteyden aikana.

Erityisesti työnhakijalle työnhakusuunnitelmassa asetettavan julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 3 luvussa tarkoitetun työnhakuvelvollisuuden toimeenpanton kannalta olisi edelleen tärkeää, että suunnitelma voitaisiin hyväksyä nopeasti, esimerkiksi jo siinä yhteydessä, kun työ- ja elinkeinotoimisto tai työllisyyden edistämisen kuntakokeilussa mukana oleva kunta on ensimmäistä kertaa yhteydessä työnhakijaan. Yhteydenotto voi tässä tilanteessa tapahtua esimerkiksi puhelimitse tai videoyhteydellä.

Työnhakijan palveluprosessin sujuvuuden varmistamiseksi 5 §:n toistaiseksi voimassa oleva muoto muutettaisiin vastaamaan väliaikaisesti voimassa olevaa 5 §:ää.

Säännöstä sovellettaessa olisi edelleen keskeistä, että työ- ja elinkeinotoimisto tai työllisyyden edistämisen kuntakokeilussa mukana oleva kunta varmistuisi siitä, että työnhakija ymmärtää olevansa hyväksymässä häntä velvoittavaa suunnitelmaa. Viranomaisen tehtäviin kuuluisi myös huolehtia työnhakijan tunnistamisesta ja käytetyn yhteydenpitovälineen tietoturvallisuudesta.

Suunnitelman hyväksymisen tavasta päättäisi työ- ja elinkeinotoimisto tai kunta. Jos työnhakija hyväksyy suunnitelman puhelinkeskustelun aikana tai muulla vastaavalla tavalla, työ- ja elinkeinotoimisto tai kunta toimittaisi aina hyväksytyyn suunnitelman työnhakijalle myös kirjallisesti. Hyväksymisestä tulisi lisäksi tehdä merkintä työ- ja elinkeinotoimiston asiakastietojärjestelmään.

16 § *Palkkatuettuun työhön myönnetyn tuen hakeminen ja maksaminen.* Pykälän otsikko muutettaisiin siten, että palkkatuen hakemisen ja maksamisen sijasta puhutaan palkkatuettuun työhön myönnetyn tuen hakemisesta ja maksamisesta, koska säännöstä sovellettaisiin myös uuteen 55 vuotta täyttäneiden työllistämistukeen. Tuesta säädettäisiin 1.1.2023 voimaan tulevassa julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 7 a luvussa.

Lisäksi pykälään tehtäisiin julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain muutosten edellyttämät muutokset tuen hakemista ja maksamista koskeviin menettelytapoihin sekä mahdollistettaisiin tulorekisterin tehokkaampi hyödyntäminen maksatuksessa. Pykälän otsikko muutettaisiin siten, että säännös kattaisi myös uuden 55 vuotta täyttäneiden työllistämistuen sekä velvoitetyöllistämisen ajalta maksettavan tuen. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin maininta 55 vuotta täyttäneiden työllistämistuesta, jonka hakija maksatusmenettelyyn säännös myös koskee. Lisäksi 1 momentissa säädettäisiin, että samaa maksatusmenettelyä sovellettaisiin julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 11 luvun 1 §:ssä tarkoitettuun työllistämismenettelyyn ajalta maksettavaan tukeen.

Lisäksi 1 momentissa säädettäisiin, että nykyisestä poiketen tukea haettaisiin maksuun kalenterikuukauden aikana päättyneiden palkanmaksukausien muodostamalta ajanjaksoilta, joka muodostaisi maksatusjakson. Nykyisin työnantaja voi valita maksatusjaksoksi yhden, kahden tai kolmen kuukauden maksatusjakson, mutta käytäntö ei huomioi sitä, että osa työnantajista maksaa palkkaa esimerkiksi kahden viikon välein. Ehdotetun muutoksen myötä maksatusjaksot noudattelisivat tulotietojärjestelmään tehtyjen ilmoitusten ajanjaksoja riippumatta siitä, kuinka tiheästi työnantaja maksaa palkan. Lisäksi työnantajalle mahdollistettaisiin hakea tukea maksuun useammalta maksatusjaksolta kerralla.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin määräajasta, mihin mennessä tukea tulee hakea maksuun. Kaikkien yhden tukipäätöksen perusteella maksuun haettavien tukien tulisi olla haettuna maksuun viimeistään kolmen kuukauden kuluttua sen kalenterikuukauden päättymisestä, jolloin viimeinen tukijaksoon kuuluva maksatusjakso päättyy. Maksatusta haettaisiin nykyistä vastaavasti elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen kehittämis- ja hallintokeskukselta (jälj. KEHA-keskus). Nykyisin palkkatukea on haettava maksuun kahden kuukauden kuluessa sen kalenterikuukauden päättymisestä, jonka aikana maksatusjakso päättyy. Ehdotettu muutos vähentäisi niitä tilanteita, joissa työnantaja ei epähuomiossa hakisi tuen maksatusta ajoissa. Toisaalta muutos pidentäisi määrärahan sidonta-aikaa ja mahdolliset suunniteltua pienempänä toteutuneista päätöksistä vapautuvat määrärahat tulisivat nykyistä suuremmalla viiveellä uudestaan sidottavaksi.

16 a § *Kauppavaikutuksen arviointi.* Säännös olisi uusi. Säännös perustuu 1.1.2023 voimaan tulevaan julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain muutokseen. Lakiin

tehtäisiin Euroopan unionin valtioneuvoston edellyttämät muutokset. Lain 7 luvun 8 §:ssä säädettyä 100 prosentin palkkatukea myönnetään de minimis -tukena, jos 100 prosentin tuki myönnetään toimintaan, jolla on työ- ja elinkeinotoimiston arvion mukaan vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Lain 7 luvun 8 §:n 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädetään tunnusmerkeistä, joiden perusteella toiminnalla katsotaan olevan vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Ehdotetussa 16 a §:ssä säädettäisiin kauppavaikutuksen arviointiin liittyvistä seikoista. Säännöstä sovellettaisiin myös työllisyyspoliittista avustusta myönnettäessä.

Nykyisessä sääntelyssä ei käytetä kauppavaikutuksen käsitettä, joten sääntely olisi uutta. Säännöksellä tarkennettaisiin, missä tilanteissa 100 prosentin palkkatukea tai työllisyyspoliittista avustusta myöntävä viranomais voisi katsoa, ettei tuen tai avustuksen hakijan toiminnalla katsota olevan vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Arvioinnin perusteet pohjaavat aiempiin oikeustapauksiin. Perusteet on pyritty laatimaan siten, että arviointiperusteiden toteutuessa mahdollisuus siihen, että toiminnalla olisi vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, olisi puhtaasti hypoteettinen. Jos toiminnalla ei arvioida olevan kauppavaikutusta, 100 prosentin palkkatuki tai työllisyyspoliittinen avustus myönnettäisiin muuna kuin valtiontukena. Jos toiminnalla arvioidaan olevan kauppavaikutusta, tukea tai avustusta voitaisiin myöntää de minimis -sääntelyn mahdollistamissa rajoissa.

Arvioinnilla ei olisi tarkoitus osoittaa, että toiminnalla nimenomaisesti on vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, vaan ainoastaan, että tuki on omiaan vaikuttamaan kauppaan. Periaate vastaa Euroopan unionin komission käsitetiedonantoa valtioneuvosta². Ehdotetussa 16 a §:ssä säädettäisiin tunnusmerkeistä, joiden täytyessä arvioitaisiin, että tuki on omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Säännöksellä pyrittäisiin ehkäisemään virheellisten tulkintojen mahdollisuutta ja ohjaamaan kauppavaikutuksen soveltamista kansallisesti yhtenäisemmällä tavalla. Palkkatuen tai työllisyyspoliittisen avustuksen myöntäjällä olisi kuitenkin mahdollisuus tulkita valtioneuvoston sääntelyä asetuksessa säädettyjä kriteereitä tiukemmin.

Ehdotetussa 16 a §:ssä säädettäisiin, että työnantajan toiminnalla arvioidaan olevan vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ainakin, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1. myytyjen tavaroiden ja palveluiden arvo on vähintään 200 000 euroa vuodessa;
2. tavaroita ja palveluita on mahdollista tilata verkosta tai käyttää verkossa pois lukien tilanteet, joissa markkinointia tapahtuu verkossa, mutta tavara tulee nousta tai palvelu kuluttaa 4 kohdassa tarkoitetun toiminta-alueen sisällä;
3. vähäistä suurempi määrä asiakkaista on muita kuin Suomessa asuvia luonnollisia henkilöitä tai Suomeen rekisteröityjä oikeushenkilöitä; tai
4. tavaroiden ja palveluiden tarjoaminen tapahtuu laajemmalla alueella kuin yhden keskuskunnan ja sen naapurikuntien muodostamalla toiminta-alueella tai yli 10 prosenttia asiakkaista asuu toiminta-alueen ulkopuolella.

Kaikilla toiminta-alueen kunnilla ei tarvitsisi olla keskinäistä rajaa, mutta toiminta-alueeseen tulisi kuulua vähintään yksi kunta, jolla on yhteinen raja kaikkien toiminta-alueen kuntien välillä. Esimerkiksi Helsinki, Espoo, Vantaa ja Sipoo voisivat muodostaa

² [Komission tiedonanto Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuen käsitteestä SISÄLLYSLUETTELO \(europa.eu\)](#)

jonkin yhdistyksen toiminta-alueen, jolloin Helsinki olisi kunta, jolla on yhteinen raja kaikkien kanssa. Esimerkiksi Kirkkonummi ei voisi kuulua tähän alueeseen. Kirkkonummi voisi olla toiminta-aluetta yhdessä Espoon, Helsingin ja Vantaan kanssa, jolloin Espoolla olisi yhteinen raja kaikkien kanssa. Käytännössä toiminta-alueen muodostaisivat siis aina jokin keskuskunta ja sen naapurikunnat. Ehto tarkoittaisi sitä, että tavara-kaupassa tavaran luovutus tapahtuisi aina toiminta-alueen sisällä. Palveluiden osalta palvelun kuluttamisen tulisi tapahtua aina toiminta-alueen sisällä.

39 § Työllisyyspoliittisella avustuksella tuettava toiminta. Pykälästä ehdotetaan poistettavaksi 2 momentti, jossa on viitattu mahdollisuuteen myöntää tukea sosiaalisista yrityksistä annetun lain mukaisiin tarkoituksiin. Poiston jälkeen nykyinen 3 momentti siirtyisi 2 momentiksi.

Työllisyyspoliittinen avustus ei sisälly komission ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisiin tukiin. Tukeen soveltuvat siten EU:n valtioneuvoston säännökset eli käytännössä SEUT 107 artikla, jonka mukaan tuki taloudelliseen toimintaan on lähtökohtaisesti kielletty. Taloudelliseen toimintaan tukea voi kuitenkin antaa komission de minimis -asetuksen suomissa rajoissa. Pykälän uudeksi 3 momentiksi ehdotetaan lisättäväksi maininta siitä, että tuki taloudelliseen toimintaan, jolla voi olla vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, myönnetään de minimis -tukena. Säännöksellä turvataan EU:n valtioneuvoston sääntelyn noudattaminen.

Ehdotettu muutos liittyy julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettuun lakiin tehtyihin muutoksiin. Aiemmin valtiontuen ulkopuolisena tukena tai avustuksena on pidetty tukea, joka on myönnetty muuhun kuin elinkeinotoimintaan. Osa tällaisesta toiminnasta on kuitenkin taloudellista toimintaa, jolloin työllisyyspoliittisen avustuksen myöntäminen valtiontukena tulee kyseeseen, jos taloudellisella toiminnalla arvioidaan olevan vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

40 § Avustuksen saaja. Pykälästä poistettaisiin sosiaalisia yrityksiä koskeva lause.

41 § Avustuksen myöntäminen sosiaaliseen yritystoimintaan. Pykälä kumottaisiin.

42 § Avustuksen myöntämisen ja käytön rajoitukset. Pykälän 1 kohta, jonka mukaan avustusta ei saa käyttää elinkeinotoimintaan liittyviin kustannuksiin, poistettaisiin. Avustusta voitaisiin näin ollen myöntää myös elinkeinotoimintaan, mutta avustuksen myönnettäisiin ehdotetun 39 §:n 3 momentin mukaan de minimis -tukena, jos avustuksen saajan toiminnalla on työ- ja elinkeinotoimiston arvion mukaan vaikutusta Euroopan unionin jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Muutoksen jälkeen muiden neljän kohdan numerointi muuttuisi muutosta vastaavasti. Lakiteknisesti muutos tehtäisiin muuttamalla koko pykälää.

43 § Avustuksen määrä. Pykälän 2 momentti, jossa säädetään sosiaalisista yrityksistä, poistettaisiin. Muutoksen jälkeen 3 momentti siirtyisi 2 momentiksi ja 4 momentti 3 momentiksi. Lakiteknisesti muutos tehtäisiin muuttamalla koko pykälää.

46 § Avustuksen kesto. Pykälästä poistettaisiin sosiaalisia yrityksiä koskeva lause.

52 § *Kirjanpito*. Pykälästä poistettaisiin sosiaalisia yrityksiä koskeva maininta.

Vaikutukset

Esitetyn 5 §:n muutoksen vaikutukset

Esitetty 5 §:n muutos ei vaikuttaisi julkiselle taloudelle aiheutuviin kustannuksiin. Säännös vaikuttaisi kuitenkin siihen, että työnhakijalle voidaan asettaa julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 3 luvussa tarkoitettu työnhakuvelvollisuus ilman tarpeetonta viivytystä silloinkin, kun työnhakijaa ei tavata paikan päällä työ- ja elinkeinotoimiston tai työllisyyden edistämisen kuntakokeilussa mukana olevan kunnan toimipaikassa työllistymissuunnitelman laatimista varten.

Edellä mainittu keventäisi palveluprosessia myös työnhakijan näkökulmasta silloin, kun tapaamista paikan päällä ei tarvittaisi muuta kuin työnhakuvelvollisuuden asettamista varten.

16 §:n vaikutukset

Palkkatuki uudistuksen perusteella tehtävät muutokset 16 §:ään ovat lähinnä teknisiä muutoksia palkkatuen haku- ja maksatusprosessiin. Maksatusjaksojen perustuminen palkanmaksukausiin ja maksuun haun määräajan pidentämisellä arvioidaan olevan maksatusta nopeuttava ja asiakastyytyväisyyttä parantava vaikutus. On kuitenkin mahdollista arvioida, missä määrin muutokset vaikuttaisivat palkkatuen käyttöön.

16 a §:n vaikutukset

Ehdotettu uusi 16 a § vaikuttaisi yhdistyksille, säätiöille ja rekisteröidyille uskonnollisille yhdyskunnille maksettavaan julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 7 luvun 8 §:n mukaisen 100 prosentin palkkatuen saantiin. Säännöksellä tarkennettaisiin, missä tilanteissa tuella arvioitaisiin olevan vaikutusta Euroopan unionin jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, jolloin 100 prosentin palkkatuki myönnettäisiin de minimis -tukea. Muuna kuin valtioneutena myönnettävän palkkatuen määrää ei ole rajoitettu, mutta de minimis -tukea 100 prosentin palkkatukea voitaisiin myöntää pääsääntöisesti enintään 200 000 euroa kolmen verovuoden aikana. Määrä vastaa noin 14 henkilön työllistämistä 100 prosentin palkkatuella kolmen vuoden aikana. Arviolta noin 70 prosenttia palkkatukea nykyisin saavista järjestöistä harjoittaa niin vähäistä taloudellista toimintaa, ettei uudistuksella olisi vaikutusta näissä järjestöissä 100 prosentin palkkatuella työskentelevien henkilöiden määrään. Työllistettyjen määrä ei vähenisi myöskään niissä järjestöissä, jotka työllistävät nykyisin de minimis -asetuksen mahdollistamaa enimmäismäärää vähemmän henkilöitä 100 prosentin palkkatuella. Nykyisin noin viisi prosenttia palkkatukea saavista järjestöistä työllistää vuosittain kymmeniä ja eräät järjestöt satoja henkilöitä 100 prosentin palkkatuella.

Laajaa taloudellista toimintaa harjoittavilla järjestöillä olisi kuitenkin mahdollista hakea 100 prosentin palkkatuen enimmäismäärän tultua täyteen palkkatukea alemmilla tukiprosenteilla. Erona 100 prosentin palkkatukeen on se, että työnantajan tulee kattaa omavastuuosuus. Laajaa taloudellista toimintaa harjoittavilla järjestöillä on pienempiä toimijoita paremmat mahdollisuudet rahoittaa osa palkoista myynnistä saatavilla tuloilla.

Vaikutukset työllisyyspoliittista avustusta koskeviin pykäliin tehtävillä muutoksilla

Työllisyyspoliittista avustusta koskevaan 14 lukuun tehtävät muutokset liittyvät pääosin sosiaalisista yrityksistä annetun lain kumoamiseen. Sosiaalisia yrityksiä koskevan lain muutos koskettaa noin 20 sosiaalista yritystä. Muutoksilla ei arvioida olevan merkittäviä taloudellisia eikä yhteiskunnallisia vaikutuksia.

Lisäksi työllisyyspoliittisen avustuksen säännöksiin tehtäisiin vastaavia Euroopan unionin valtioneuvoston edellyttämiä muutoksia kuin julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettuun lakiin. Muutos osittain laajentaisi niiden yhdistysten ja säätiöiden joukkoa, jotka voisivat hakea työllisyyspoliittista avustusta. Joidenkin yhdistysten ja säätiöiden mahdollisuudet työllisyyspoliittisen avustuksen hakemiseen heikkenisivät, jos avustuksen määrää rajoittaisi de minimis -asetuksen mukainen enimmäismäärä.

Asian valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu työ- ja elinkeinoministeriössä. Ehdotuksesta pyydettiin lausunnot seuraavilta tahoilta:

....

Asetusehdotus oli lausunnolla Lausuntopalvelu.fi:ssä 21.10.–18.11.2022.

Lausunto saatiin ...

Voimaantulo

Asetus on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2023.